

ВЪОРЪБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XV бр 64 (1211)

Търново, четвъртък, 28 май 1959 г.

Цена 20 ст.

Пред 15-годишнината от Деветосептемврийското народно въоръжено въстание

Партията зове: „МЪЖЕ И ЖЕНИ, МАЛО И ГОЛЯМО, С ОЩЕ ПО-ГОЛЯМ ЖАР ЗА ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА 1959 ГОДИНА!“

МАЛКАТА МЕХАНИЗАЦИЯ — ГОЛЯМ РЕЗЕРВ

В борбата за изпълнение на петилетния план за три-четири години трудовите колективи от промишлеността, транспорта и строителството в окръга не престават да разкриват все нови и нови допълнителни резерви, да набелязват конкретни, обосновавани, с голям икономически ефект мероприятия.

Многобройни са предложенията на работници, техници и инженери, които целят да се подобри работата на машините и съоръженията, да се отстранят така наречените „тесни“ места в производствените процеси.

Често пъти обаче за осъществяването на много от предложенията липсват средства по пътя на капиталистичните вложения. А ползата от внедряването им в производството е голяма, в повечето случаи пряко свързана с техническия прогрес на предприятието, с увеличаване, поевтиняване на продукцията и подобряване на неиното качество, с чувствителни икономии на живи и овеществени труди.

Ето защо трябва да се потърси и намерят други източници за финансиране, да се издирят и мобилизират нови средства, извън предвидените по плана за капиталистичните вложения.

Добра форма в това отношение се оказва заемите за малка механизация, които придобиват в последно време все по-голяма популярност и значение за навременното осъществяване на много неотложни и полезни мероприятия, тясно свързани с икономическия скок в страната.

Със заеми за малка механизация се кредитират предприятията от всички отрасли за извършване на разходи по внедряване на нова техника, механизация, автоматизиране и подобряване технологията на производството, рационализиране на производствените процеси, увеличаване производителността на труда и снижаване на себестойността на продукцията, реализиране на икономии, подобряване качеството и асортимента на стоките и пр.

Не са малко вече и предприятията от нашия окръг, ползуващи през последните 1—2 години заеми за малка механизация и постигнали значителен ефект. За някои от тях се разказва и в специалната страница на днешния брой на вестника.

Има обаче още много какво да се направи. Може да се внесе чувствително подобрение в механизирването на производствените процеси в керамичните и консервните предприятия, което ще олекоти труда на работниците в тях, ще даде възможност за създаване на поточност в работата; в предприятията на местната промишленост — за увеличаване на производството. Този вид заеми могат да ползват и МТС.

Много важно е обаче при тези заеми кредитираното мероприятие непременно да дава икономически ефект, който, изразен в пари, не онява в никакъв случай да бъде по-малък от размера на искания заем. Това изискване е правилно да бъде изяснено икономически ефект, защото в противен случай ще се стигне до просрочия във възнастановяване на заемите. Важно условие е и мероприятията, за които е искан заемът, да не е включено в плана за капиталистичните вложения.

Национален първенец

Младешката тракторна бригада на Стефан Димитров, която работи по кооперативните ниви на стопанството в с. Страхилово, през 1958 година постигна високи успехи. Тя направи икономии близо за 100,000 лева и вместо 58,000 декара изора 92,000.

За тези големи постижения неотдавна Централният комитет на ДКМС и министерството на земеделието наградиха бригадата с червено топлоходно знаме за младежка бригада — национален първенец и с 6,000 лева.

По този случай в с. Страхилово в понеделник вечерта състо младежко тържество.

на за капиталистичните вложения на предприятието и да не са предвидени за него други източници за финансиране. Когато обаче икономическият ефект превъзпита размера на заема, погасяването му трябва да се извърши в по-кратки срокове, което дава възможност банката да си възвърне предсрочно отпуснатите средства и ги предостави в разположение на други предприятия.

Отпусканите заеми за малка механизация, пряко свързани с техническия прогрес на отделните предприятия, предобиват все по-масов характер, още повече, че те се предоставят за мероприятия, необходимостта от които възниква в самия процес на изпълнение на производствените планове и за осъществяването им не е нужно да се изчаква следващата година. Те имат значение и за бързото внедряване на много и с голям ефект рационализаторски предложения, за което обаче са нужни средства. А броят на такива рационализаторски предложения се увеличава.

Тези дни по цялата страна отново прозвуча пламенният зов на Партията. Обръщението на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ по случай 15-годишнината на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание намира широк отклик сред работниците и кооператорите и от нашия окръг. Сега те го обсъждат, преценяват възможностите си, отново осъществяват, правят полезни предложения.

В близки дни ще започне подготовката и обсъждането и на проект — плана за 1960 година, който ще бъде значително по-напрегнат (с над 25 на сто общо за окръга, а за някои предприятия, далеч повече) спрямо очакваното изпълнение на плана за текущата година. И при обсъждането на проектопланове в отделните предприятия работниците ще направят много нови предложения, ще бъдат разработени допълнителни мероприятия, една значителна част от които естествено ще изискват средства.

И тук разбира се заемите за малка механизация биха намерили приложение. Това обаче трябва да стане своевременно и под непосредствен контрол на Окръжния народен съвет и ВРБ, за да могат по-скоро да се въведат в действие приетите мероприятия. Пътуно е още да се съюдавава щото ефектът от всяко мероприятие да не бъде толкова, колкото да покрива заема, а значително по-голям, постоянен контрол се изисква и за това дали заемите се използват за мероприятията, за които са отпуснати. Или за други цели.

Ползата от все по-широкото прилагане на малката механизация е огромна. Партията и правителството оценяват това и тази година Българска народна банка отделила значително повече средства за заеми за малка механизация. Няма съмнение, че тази форма на кредитиране ще намери още по-широко приложение в предприятията на нашия Търновски окръг, което ще съдейства за по-скорошното вътвъряване в дело лозунга на Партията: „Петилетката за 3—4 години!“

Членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола Димитър Петров връчи паричната награда и знамето. Той призова всички млади трактористи и кооператори да вложат сили и умение за изпълнение на петилетката за 3 години.

Отличилите се трактористи от младежката бригада бяха похвалени и от Игор Пърданов, директор на МТС в с. Полски Гръбеш и Денчо Стефанов, секретар на Общинския партийен комитет в с. Страхилово.

Тържеството завърши с хубава музикална програма и младежко веселие.

И пошто време не попреди

Колкото и времето да оказва неблагоприятно влияние върху керамичното производство, работниците от керамична фабрика „Дълга лъка“ — Търново правят всичко възможно за изпълнение на месечния си план.

Към 27 май т. г. изпълнението на плана за готова продукция — тухли и керемиди е 108 на сто. С най-добри успехи е бригадата на Ил. Ганчев, която работи на ринговата линия.

С добри постижения са и бригадите на Р. Трифонов и Хр. Пърданов, които произвеждат сурови тухли и керемиди.

По края на месец керамичните се броят да достигнат 120 на сто изпълнение на месечния си план.

За бързото изпълнение на суровата продукция много благодарности изразяват на глиногорни смеси и особено мусур.

ПРЕИЗПЪЛНИХА ПЕТМЕСЕЧНИЯ СИ ПЛАН

На 24 май работливият колектив на пивоварната фабрика „Балкан“ в Търново беше изпълнил петмесечния си план и произведе в повече 318,000 литра бира. Всички бригади имат основание да претендират за своя дял в общия успех, но най-големи са правата на бригадите на Ст. Падарев и Н. Маринов, на точака Др. Лулчиев.

И все пак разширението на варилното отделение с 5 варки, на ферментационното отделение и другите подобрения, направени по реда на изпълнението на набелязаните организационно-технически мероприятия, бяха решаващите.

Б. Минчев

ТВЪРДО И НЕОТСТЪПНО

За моминборските кооператори месец май е решаващ, защото от ранна утрин до късна вечер те са в полето, окопават протектиците.

Така беше и на 25 май. Те масово излязоха да разсаждат ориенталски тютюн.

Едни маркпрат редовете, други засаждат младите растения. И така в смех и трудова надпревара неусетно отлетяха и последните часове на деня. Но за разлика от друга вечер, този път кооператорите не си отидоха веднага. Сбрани на поляната до стопанския двор те жадно слушаха тракторно-полевия бригадир Мария Петкова, който четеше Обръщението

ВЪЛНУВАЩИ ФЕСТИВАЛНИ ДНИ

УЛЕТИ ТИ, ЗВУЧНА ПЕСЕН НАРОДНА

В тези фестивални, тържествени дни пред 15-годишнината от славното Деветосептемврийско народно въоръжено въстание окръжният град младежи от жигеристостни песни.

И ето ги: строят се на естрадата в летния театър. Сто и двадесет пионери-жигеристки деца от Втората прогимназия гр. Свищов пеят за мирен труд, пеят народните ни песни и ги чувствуват с цялата си душа.

Слушаш и се радваш: каква хорова звучност! Малки, а каква чувствителна, моноинирова предават!

С голямо настроение пеят и девойките и момичетата от битовата група на Техникума — Свищов. Много добро постижение бе изпълнението на духовата музика на Свищовския техникум, състав, който упорито и постоянно се е готвил. Дървената група, у тях строи като при професионални музиканти. Басовата медна група е много добра. За свирят ли мелодията „Свастоволски валс“, сякаш хорова доволна партия лее. Много добър състав, много добри качества — строй, ансамбъл, звучност, нещо което е рядкост за ученическите музика. При всяко учение трябва да има такава съставка!

На естрадата с масовият ансамбъл хор при гимназията — Павликени. Много настроение в Брамс, Дек хумор в „Баба Минковича“. А в „Житварска песен“ сякаш грейтеште гласът на чулулката Здрав хармоничен строй, чувствителна моноинирова.

В СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

На декемврийския (1958 година) пленум на ЦК на КПСС механизаторът от совхоза „Иртышски“ Павлодарска област, Иван Григориевич Логинов разказа за своето изобретение — копиращо приспособление за автоматическо управление на трактор. Вече много е направено за претворяване в живота на това изобретение. В Сталинградския и Челябинския тракторни заводи са изработени няколко десетки копиращи приспособления към тракторите „С-80“, „С-100“ и „ДТ-54“. Приспособленията са изпратени за изпитание в различни пунктове на страната — в совхозите и МТС

ТЕХНИКА НА УТРЕШНИЯ ДЕН

на Крим, Северен Кавказ, Ростовска област. Изпитанието на трактор с копиращо устройство на Логинов започна в родната на изобретателя — на целините простори на Казахстан. С интерес наблюдаваха тружените от совхоза „Одески“ четирите агрегата „С-100“ с плугове. Машините вървяха от единия край до другия. В кабината нямаше никакъв шум, сякаш машината се управлява от умела, твърда ръка.

Присъстващият на изпитанията И. Г. Логинов разказа пред събралите се механизатори

от совхоза как е създадено то приспособление. Хората гледаха тракторите и се удивляваха. Какъв е този прост, оригинален принцип за автоматическо управление на машината? Четирите агрегата се обслужват само от двама трактористи — първият на едната страна на блоката, вторият — на другата. Машините се пускат една след друга последователно през всеки 15 минути. Два километра бразда се изпизава на трета скорост за 58 минути. Трактористът, който посреща трактора на края на блока, трябва само да се качи в кабината по удобната стъп

ка и да обърне машината, за да направи следващата бразда. Само като се натисне копчето, разположено на външната страна на кабината, включва скоростта и машината по-нататък действувает самостоятелно. Особено удобно е работи с приспособлението на Логинов нощем. — Един път, — си спомня Логинов, — когато за пръв път пробвах приспособлението по време на оран, излезе силна буря. Нищо не се виждаше на околу. Другите трактори спряха, а моят работеше. Че на него не му е нужно „да гледа“ пътя, него го води автоматът.

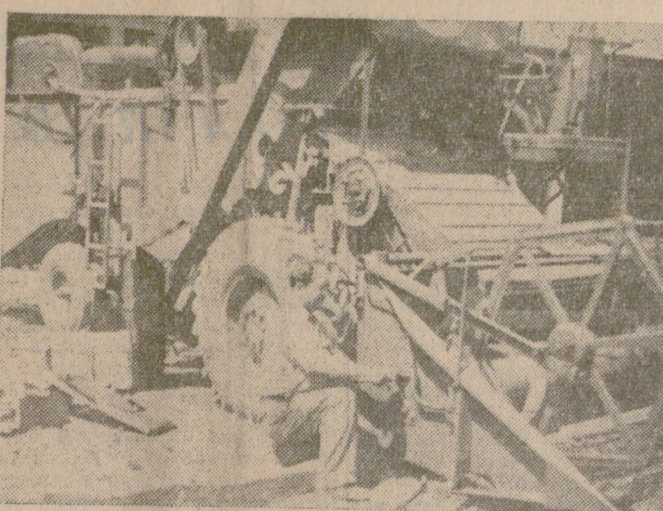
— Благодарение изобретението на Логинов — разказва ни Алексис Гинков от совхоза „Шартадински“ — трудът на механизаторите много се олекчава. По-рано се налагаше по цял ден да се търсеше в затворената кабината, да гледаме праха. А сега ние в чисти дрехи се разхождаме по полето, управляваме агрегатите като диспечери. Числото на тракторите, обслужвани от двама механизатори, надзорници може да се увеличи до пет—шест. Особено голяма полза това ще донесе на целините, където още се чувствуват недостиг на механизаторски кадри.

Изпитанието се ръководи от група научни сътрудници на Казахския институт за механизация на селското стопанство и специалисти от заводите, където приспособлението на Логинов получи път към живота. Всяка машина е длъжна да обработи триста работни часа. Резултатите от изпитанието ще бъдат отчетени преди серийното производство на новото приспособление.

Не е далеко времето, когато автоматите сигурно ще навлязат в селското стопанство. Неотдавна стана известно и ценното изобретение на земляка на Логинов — тракториста от Боровския совхоз в Павлодарска област Майоров. Той измисли автоматическо управление на плугове. Същността му се състои в това, че с помощта на специално приспособление плугът на всяка почва ще може да оре на определена дълбочина. И Логинов има намерение в най-близко време да се срещне с Майоров и да се договори за обединяване на двете приспособления в един агрегат.

А. ИБРАХИМОВ

Нови машини от Съветския съюз

Запознаване с новата машина

Непрекъснато се множи техниката на МТС в с. Камен с нови, последен модел машини. Една от тях е и самоходният комбайн „СК-3“ с дизелов двигател „СМД-65“.

Трябва да посочим само част от предимствата на новия комбайн, за да се види неговото удобство и висока производителност. Всички действия в тази съвършена машина се извършват с хидравлически помпи. Специална уредба сигнализира при всяка повреда.

За разлика от другите самоходни комбайни, новият е с широк барабан, което не позволява задръстване и дава по-добър овършаване на зърното. Люлката на вършачката е равна и не позволява на зърното да отива в сламата.

Докаато комбайн „С-6“ се обслужва от двама прикачвачи, а „С-4“ от един, то новият комбайн няма прикачвачи. Купин

телят му се отваря само с едно натискане на педала, поставен при комбайнера. В случай, че комбайнерът забави отварянето му, той при натискане, купинтеят се отваря автоматически.

Пълната механизация на процесите на новия комбайн го правят и по-производителен. При среден добив от 150 килограма той охваща и овършава 30 декара, а при добив 250 килограма — 14 декара на час.

Новите машини олекчават значително труда на механизаторите. Дават им възможност още по-чувствително да помогнат на кооператорите навреме и без загуби да прибрят богатата реколта. Затова и механизатори и кооператори отразяват своите чувства на благодарност към по-големия наш брат и двоен освободител — Съветския съюз.

Текст и снимка: М. Мирчев

Това е обръщение и към мен

Моята работа е протекла в годините на народната власт и сравнение с миналото не мога да правя. Едно, обаче, ще кажа: състоянето ми хареса. Обръщението на Централния комитет по случай петнадесетата годишнина от Деветосептемврийското народно въстание ме накара да се замисля над много неща от нашия живот. Наистина исторически са постиженията на нашия народ в развигието на икономиката и културата, в издигането на материалното благосъстояние. Ето и аз с двете си деца влизам в нова квартира.

В Обръщението се казва „Осигурявайте бързо и ритмично товарене, превозване и разтоварване на материалите и стоките през всички дни на седмицата, през всички часове на денонощието. Това аз чувствавам като обръщение лично към мен. И като стрелочник давам обещание в чест на петнадесетата годишнина на Деветосептемврийското народно въстание да извършвам качествени маневри, да осигурявам безаварийно движение и да поддържам стрелките образцови и технически изправни.

Стефан Николов Пашов
стрелочник на гара Търново

Още първия ден 6 тона компот

ГОРНА ОРЯХОВИЦА, 27 май 1959 г. (По телефона). От вчера в ДКК „П. Чинкев“ е отново оживено. Пристигнаха първите количества череша за компоти. Задвижени са машините.

За 1959 година колективът на комбината има план с 83 на сто по-голям, спрямо този за 1958 година. Поставена му е задачата да разшири асортимента и разфасовката, да подобри качеството на продукцията, да повиши производителността на труда и снижи себестойността на производството, да реализира само от снижение на себестойността над 764,000 лева.

В този първи ден от новата кампания бяха произведени над шест тона компот от череша. Въодушевен от успеха и особено от Обръщението на Централния комитет на Партията, целият производствен колектив, поел социалистическо задължение да изпълни петилетния план за по-малко от 4 години, сега обещава в чест на 15-та годишнината от Деветосептемврийската победа да скрати срока за изпълнение на плана си за 1959 година с още 20 дни.

М. АРМЕНЧЕВ

ОКОПАВАТ ПАМУК

Тази пролет, кооператорите от с. Бутово засяха памука навреме и на добре подготвена почва. Завчера буютвачи излязоха масово на памуковия блок, за да разредят добре оформените се растения и да окопаят почвата около тях.

Преди започване на работата, председателят на стопанството И. Симеонов и агрономът К. Гърбов събраха кооператорите на кратко съвещание, на което разясниха значението на правилното разреждане на посевите и дадоха конкретни указания как и на какво разстояние да се извършва разреждането.

До вечерта кооператорите от шеста и седем тракторно-полевни бригади разрежиха и окопахо 60 декара памуков посев.

М. Пърданова, дописник

ните поля и балкани, цъфти тя от пъстрата нощ! Дената от Райкович с местните си песни, ансамбълът от Хаджидимитров с двамата — майстори гъдулари, които възбудиха възторг у зрителите, самодейците от Кесарево, Джулоници и още много други пяха вдъхновено и ни радваха. . .

Г. СТАЙКОВ
член на журито

Сцена от пиесата „Гераците“, с която се представи самодейният театрален колектив на гр. Елена.

Снимка: М. Николов

добри за възрастна си изпълнителски данни.

Хубаво впечатление направи и пионерският танцов състав на училище „П. Р. Славейков“ — Търново с танцовата си постановка „Сърнование“ изградена само от северняшки хора, избягнала слабостта на другите, които застъпват само шопски и тракийски хора.

Въпреки някои грешки, добро е начинанието на пионерските състави от кв. Катличен — Г. Ореховица и основно училище — Павликени, които се явиха с тематични постановки в които имаше вложена идея.

Редят се и други танцови групи: на Свистовския техникум в Свищов, II и III ССУ Търново и други „Или-и“, „Хом“ — звучат подвиквания, излизат се душата с наслада.

Как ли ще му тропнат възрастните? — Ще гледаме. . .

А в салона на театъра нитерсът си утължава любители на театралното изкуство. След дълго и упорит труд на сцената се редяха със своите постановки самодейните театрални колективи на селата Раденово, Килифарево, Морави, на градовете Свищов, Лясковец, на Педагогическия училище и Пошта гр. Търново. До късна нощ стоици граждани дълнеха салона на театъра.

Горнооряховският партизански отред

Горнооряховският партизански отред, от състав на 8 оперативна зона, действувал в една територия, която обхващала бившите околии: Горнооряховска, Търновска, Павликенска, Свищовска, Елена, Дряновска и някои села от Беленска.

Ръководител и организатор на партизанското движение в този район бе Окръжният комитет на Партията, в който влизаха другарите Петър Панайотов, Димитър Стойков, Христо Козлев, Димитър Дюлгеров, Васил Петков, Кирил Косев, Върбан Генчев, Никола Български, Сава Дълбоков и Н. Ирибаджиков.

Началото на отряда вюржана борба в този край се поставя още през 1941 година с минаването на нежелателна на редни членове на Окръжния комитет на Партията.

През първата половина на 1943 година партизанското движение се разраства.

В началото на юли 1943 година се оформят две партизански чети: едната в Горнооряховска околия с командир Стефан Молдов (Сапо) и политически комисар Васил Петков (Любен), а другата — в Търновска околия с командир Димитър Дюлгеров (Пяк) и политически комисар Димитър Стойков (Тодор).

През юли се създава още една чета в Павликенска околия с командир Коста Станчев (Бойко).

През юли 1943 година Окръжният комитет на Партията взема решение партизанските чети в Горнооряховска партиен окръг да се обединят в един партизански отред. В шаба на отряда влизат другарите: Петър Панайотов (Мишо) — секретар на Окръжния комитет на Партията, Кирил Косев (Тодор) — командир на отряда, Върбан Генчев (Стойан) — политически комисар на отряда, Коста Станчев (Бойко) — заместник-командир на отряда.

През август 1943 година в Свищовска околия се организира нова партизанска чета „Христо Ботев“ с командир Тодор Личев (Васка) и политически комисар Стефан Атанасов (Стамен). Независимо от това, че се създава, шаб на отряда, с оглед на по-голяма оперативност, партизанските чети продължават да действуват в своите райони до края на 1943 година. Първа акция провежда Горнооряховската чета на 13 август 1943 година в с. Царски Извор. Тази акция макар и малка има голямо политическо значение.

Търновската чета провежда първата си акция през август 1943 год. като унищожава зърнените запаси в мелницата при с. Ветринци. На 19 август чета провежда сериозна акция срещу браннически лагер при „Бонеша вода“, обезоружава охраната и взема имуществото на лагера. Търновската чета през този период развива активна бойна и саботажна дейност. На 19 септември една група от четата запалва сеновала на казармите в Търново, а през октомври влиза във Велковци и свиква на митинг всички жители на селото.

Павликенската чета е най-малобройна, но в тя провежда редица смели акции, като тая през

август, когато шестима партизани вземат общината в с. Бяла черква, а през октомври във Винювград, съвместно с Габровско-Севелинския партизански отред унищожават продукцията на мандарта и разрушават самата мандра.

И Свищовската чета „Христо Ботев“ действуват активно в своя район. През септември 1943 година тя завладява общината на с. Горна Студена. Пак през септември вземат село Червена и правят голямо публично събрание. В края на септември тя води успешен бой с 30 полиция и 400 души от обществена сила, без да даде жертви.

Всички тия успехи на партизанските чети не биха били възможни, ако нямаша поддръжката на народа, ако не разполагаша с предани на делото ятаци, като другарите Христо Славков (дяло Грак) и Христо Проилов (дяло Партево) от с. Дебелец, Роза Камбурова от с. Михалич, Паун Джинков, Йордан Гайдаров и Димо Хаджиджов от с. Долна Оряховица, Иван Райков от Добри дял, Петко Грозданов и десетки други.

По решение на Окръжния комитет на Партията отделните чети се събират и прекратват зимата заедно в горите между селата Стражица, Бреговица и Теодосиево. Събрането на отряда става в началото на септември в Хотинските гори. Тук той е открит и води бой с превъзхождащи го полицейски и войскови сили от Търново, но успява да излезе невредим.

Така събран, целият отред от около 60 души се изнася временно през деветина в Свищовските гори. Но с идването на новото място се разбира, че скривалището в Сеновските гори е разкрито от полицията. Тогава отредът се установява в гората между с. Бреговица и село Мария Луиза (с. Благово). — Тук прекратва цялата зима невредим, благодарение устойчивостта на партизаните, техния героизъм и отзивчивостта на десетки ятаци от село Царски Извор, между които Денчо Стойков, Стойко Церковски, Коста Ковачев, Петър Дончев, Стоян Даскалов, които разкрили от врага, биват хванати и разстреляни. Отзивчивост проявяват и ятаци от с. Стражица: Михаил Дрumeв, Иван Куров, Васил Драганов, Нотко Инката, Ради Чукуров, Стефан Куров и други. Първите трима — също разстреляни. Помогат на отряда и другарите от Долна Оряховица, Теодосиево, Свищов, Асеново, Лозен, Горски Сеновец, Копривец, Мария Луиза.

През средата на март отредът напуска зимелищата, в които прекратва зимата, и се изнася на открит лагер югозападно от с. Царски Извор, за да се подготвят за бойна дейност. Подготвя се и се провежда, макар и с голямо закъснение, акцията в с. Горски Сеновец, с която отредът дава заслужен урок на горско-сеновските реакционери и на крепителите на фашистката власт в околните села.

Фашистите започват да струпват големи сили в района на от-

реда. Командването на полицейските и войсковите сили се поема от генерал Стефанов. На 29 май 1944 г. отредът е разкрит и дава първата жертва — другарката Димка Карананова (Севда). Гората е обкръжена от няколко кордона.

На 30 май падат нови пет души убити. В продължение на повече от 10 дни партизаните водят неравен бой. Тук загиват другарите Стоян Стоянов от Горна Студена, Стоян Минчев от Бреговица, Марин Димитров от с. Сеновец, Иван Цонев от Дебелец, Георги Шабов от Карананова, Димитър Зарзалиев от Долна Оряховица, Иван Куров от Стражица и много други.

Въпреки тежките загуби, отредът отново се събира и продължава бойната си дейност. На 2 юни 1944 година две жандармерийски роти, които навлизат в гората при местността „Олажерото“, са принудени да бягат колкото видят, гонени от отряда, който те смята за унищожени.

В навечерието на тези боеве една група от петима другари бива пратена в Търновска околия със

задача да организира нов партизански отред. Само след 40 дена новият отред вече брои около 30 души и провежда акция, като обезоружава един войнски пост и си набавя оръжие. Към края на юли отредът достига вече 60 души.

В началото на юли Търновският отред е разделен на три: Елена чета с командир Стефан Халджикрстев (Иванов) и политически комисар Пенчо Цонев (Мойсей); Търновската чета с командир Тодор Саралиев (Филип) и политически комисар Георги Качунов (Сапо); Дряновската чета с командир Цоньо Лафчиев (Димо) и политически комисар Никола Български.

Партизаните, останали в Горнооряховска околия, образуват Горнооряховска чета с командир Коста Станчев (Бойко) и политически комисар Георги Марков (Христо). През средата на юли се образува също и Павликенска чета с командир Кольо Русев (Пенчо) и политически комисар Христо Камбуров (Боян). Възстановена е и Свищовската чета с командир Тодор Личев

(Васка) и политически комисар Стефан Атанасов (Стамен).

По този начин във всяка околия четите възникват отново. Към средата на юли 1944 г. в окръга общият брой на парти-

заните достига 260 души. Тяхната активност се увеличава.

Еленската чета провежда успешна акция на 10 юли в село Марино, а в началото на август — в село Мердана. По-късно тя

свладява селата Соколи, Костел, Стара река, Дрента и други. Търновската чета провежда успешни акции в с. Войнежа, село Радковци, Габровци, Дряновската и Павликенската чети, които през м. август действуват заедно — в селата Емен, Малкошево, Керка, Т. панари и други.

Свищовската партизанска чета участва в акцията при завземането на село Обнова. По-късно провежда акции в селата Градница, Алеково, Козловец и други.

На 5 септември 1944 г. Горнооряховската чета овладява една фабрика и провежда публично събрание.

Дейността на партизанските чети парализира изцяло фашистката власт в селата и градовете. Числото на партизаните непрекъснато расте, особено от 20 август до 9 септември 1944 г.

В дните на 6, 7 и 8 септември някои от четите установяват в редица села народна власт.

В борбата за организирането и разрастването на партизанското движение Партията и РМС дадоха скъпи жертви. Загинаха другарите: Христо Козлев, Върбан Генчев, Димитър Дюлгеров, Денчо Георгиев, Тодор Молдов, Димитър Зарзалиев, Илия Златев, Димитър Генков, Стефан Хайлазова и други.

Вечна слава на героите!

Боят в Горски Сеновец

Спомен от полковник ИВАН ИВАНОВ

ва село, които да участвуват в акцията а след това да преминат в отряда.

Шабот определи акцията да се свие на 5 срещу 6 май. Това решение се взе, като се изхождаше от факта, че полицията, жандармерията и войската в тия дни са заети с подготовката на празника 6 май — „Ден на храбростта“.

На 4 май отредът се предвиги югоизточно от с. Горски Сеновец и прекрета дения в гористата местност „Юрени“. Рано сутринта бяха изпратени наблюдатели в края на гората да следят движението по шосето. Предварително беше уредена и среща с другарите от селото.

Тук през дения се доуточниха всички въпроси във връзка с акцията, изясниха се задачите на всяка група, на всеки партизанин. Планът за овладяването на селото беше такъв: нападението да започне при първи мрак. Отредът отделише три групи по 4 другари които да прекъснат телефонните линии и да заварят пътищата за Царски Извор и Теодосиево (Камен).

От останалите партизани се създадоха три групи: шумова — от 10 човека с командир Бейко (Коста Станчев), която имаше задача да нападне зданието на общината, да го превземе и обезоружи полицията. Главните сили, в който състав бе Кирил Косев (Тодор) — командир на отряда, имаша задача при съпротива да обкръжат общината в пол-дирек кордон и да подпомогнат шумовата група.

Трета група от 10 другари бе напълнител резерв. Дения на 4 май премина в напрегната подготовка. Подготвяше се оръжието, паргонието, погизаха се раниците, кърпеха се дрехите и обувката, другарите се бръснаха. Следобед се проведе партийно събрание и след това — събрание на ремсовата

организация в отряда. Към 17 часа командирите на групите и командирите на отряда направиха преглед на всеки партизанин. В 6 часа след обел отредът се придвижи към края на гората, като наблюдаваше слич част от селото и околната местност.

Дения бе топъл. Нивите бяха израсли до колена. А долу, а ниско, бяха пролетниците. Работният народ бе пъзнал из полето.

Стъпнато клонеше на запад и почти опираше до Свищовските баири, когато някои от селяните започнаха да се прибират. Всички се нетърпение очакваха да падне здрач, но времето вървеше мъчително бавно. Напрежението, обхващало всички, растеше с всяка минута. Най-сетне първата група, която трябва да прекъсне телефонните линии и заварят шосето за с. Теодосиево гръмна. Няколко минути след това заминаха и другите две групи. Смяча се.

— Първата група води! — чу се толкова очакваната заповед и отредът тръгна.

Походно-бойната колона едва се очертаваше във вечерния здрач. Отпред вървяха трима разузнавачи, следвани от шумовата група, главните сили и резерв на разстояние 30—40 крачки група от група.

Когато приближихме крайните къщи на селото, влязох около 300 метра от нас, прокукаха пушки. Отредът незабавно залегна и потъна в жита. Нужно бе изясняване на обстановката. Затова командувачът незабавно изпрати трима другари да разузнават за случилото се. След десетина минути те се върнаха и съобщиха, че групата която отивала да прекъсне телефонните линии и заварят пътя за село Теодо-

сиево се натъкнала на петимата наши другари, които окаявали отряда. Те не знаели проля и докато се разберат, завързала се престрелка. Това, разбира се, беше много нежелателно, но нямаше какво да се прави, освен да се продължи започнатото нападение. (По-късно ни научихме, че като чули стрелбата въоръжената „обществена сила“, която била събрана в общината, пушна най-доверените си въоръжени двойки в главните улици около общината. Те именни създадоха допълнителни трудности). Отредът бегом навлезе в селото и се отправи към общината. Шумовата група, водена от Коста Станчев (Бойко), атакува без спирание и след кратък бой овладя първия етаж. Предилоха се 25 души. Излезлите обаче преди това б. двайки бяха залегнали в канализацията на шосето и обстрелваха общината и площада пред нея.

Освен това на втория етаж се бе барикадирала една група, която също стрелаше по нас. Главните сили на отряда обкръжиха общината. Започна бой за унищожаването на противника който продължи повече от час. Врагът явяно се съпротивляваше. Той стрелаше от всякъде, по всички посоки.

С. Васил Петков (Любен) тръгнахме срещу групата, залегнала в източната канавка на шосето. Любен вървеше отпред. Зад него прикривахих се зад стената на една къща, бях аз. Когато стигнахме бърза на къщата, който отпор стреля в нас, но понеже и той се прикриваше зад въла на къщата, не ни удари. Докато зареди отново италианката си, ние го застреляхме. Другият се предаде. Но когато го обезоружихме — о, да видим — пушката му празна, а чевта — гореща. 15 патрона беше изстрелит срещу нас този фашист.

Възникна група бяха обезвре-

дени. Останаха само онези, от втория етаж на общината. Преди преминаването да се

предадат не даде резултат. Тогава петима души бавно и внимателно вземех да се изкачвам по стълбите, които водеха за втория етаж. Стрелките на площадката на етаж. Но сеновските фашисти започнаха да стрелят през затворената врата и само по една случайност не убиха Стефан Молдов (Сапо), който замъкна с брадва да разбива вратата. Едва когато в нея пробихме дупка и ги предупредихме, че ще хвърлим бомба, те извикаха, че се предават. Сетне хвърлиха оръжието си през прозореца и се вдигнаха ръце излязоха от селото.

В резултат на едновременно бой врагът даде 9 души убити и един ранен. От отряда нямаше даже и ранен.

Теодосиевската полиция, въпреки че се намираща само на 3 километра от Сеновец и през цялото време бе слушала стрелбата, не посмя да се притиче на помощ на сеновските фашисти. Не посмя да влезе и жандармерийската дружина от село Стражица.

След приключването на боя в селото настана мъртва тишина. При създаването се посочеше, че не беше възможно да се провежда общоселско събрание. Изнесохме общинската архива и я изгорихме. Към отряда се присъединиха пет сеновски другари. От „обществена сила“ взехме 16 бойни пушки, няколко стотини патрона и няколко шисела.

Успешната акция на отряда имаше огромно политическо отряжение. Тя внесе пълна обръканост във фашистките ръководители по селата и околните и животински страх в полицията и „обществена сила“. От друга страна нашият успех раздразни трушките се селяни, активизираще ги в борбата и окриляше тяхната вяра в близката победа.

ТЕАТЪР

Хубавото не е доведено до край

(За пиесата „Тревожна пролет“, поставена на Търновска сцена)

От десетина дни Търновският народен театър играе новата българска пиеса „Тревожна пролет“ от Ив. Пеев. С нея колективът на театъра ще се яви на районния преглед на българската драма и театър на 29 май в Плевен.

Когато зрителят гледа тази пиеса, чувствава дишането на дните, в които живее, темпеловите на героичната епоха, в която работи, мислите и стремежите на хората, сред които твори. Толкова е близка „Тревожна пролет“ с проблемите, които засяга с въпросите, които повдига, с тревогите, съпътстващи всенародното движение напред към комунистическото строителство.

Пиесата разкрива на фона на дълбоките психологически преживявания в едно борческо българско селско семейство: страници от близкото героично минало на народа, победата на социализма в село, проблема за уеднаване на кооперативните стопанства и премахването на всякакви последици останали от междуселска вражда, стремежът на селяните-кооператори към по-заможен живот, отношенията в семейството, самодоволството, водено до ескафизма и явяващо се пречка по пътя на бурното развитие напред, егоизмът и завистта, като плевели от миналото и т. н.

„Тревожна пролет“ държи под напрежение с многобройните си конфликти. Тя е изпълнена с динамика и оптимизъм, с дълбоки преживявания. Авторът се е постарал да покаже на сцената своите герои с характерите

на живи хора. Той прави опит да не идеализира положителните си герои, като не изключително, Стрими се и най-положителния си герой да показва с неговите човешки слабости. Опитва се да индивидуализира речта на отделните герои.

Всички тези достойнства на пиесата дават основа за един хубав и полезен спектакъл. Но хубавото не е доведено до край. „Тревожна пролет“ като пиеса, която показва големите промени в българското село в наши дни има и сериозни недостатъци. Преди всичко, тук не е показано мястото на Партията, като ръководител и организатор. Не става дума за лозунгово изяснение за някакво задължение, обещание да се посочи Партията в пиесата; за да бъде тя политически издържана. Не! Там, където действително се повдигат проблемите, които у нас са проблеми на партийното и държавното строителство и които са път от пазята и кръв от кръвата на делото на Партията, мястото на Партията не е изяснено и ясно трябва не само да се покаже, но и да се подчертае, за да възпитава, за да учи. А точно в пиесата „Тревожна пролет“ отначало до края има място за проявление на Партията като организатор и ръководител.

Какво виждаме обаче? Партията е представена с партийния секретар Петко Цонин, бивш партизанин, който до толкова се е ескафизирал, че изпада в малодушие и невярие в бъдещето и в хората и в техните способности, става за посмешение на зрителя. И повече с нищо друго не се смята разговорът на Нено по телефона със секретаря на окръжния комитет.

А забележете: триста кооператори подписват изложение до окръжния партийен комитет против председателя на стопанството Велю, който се опитва да проваля обединяването със съседното село, който събв развигането на стопанството със самодоволството си от постигнатото досега, който не върва в хората и самovolно отстранява добри кооператори от кооперативното семейство; изложението е подписано и от брата на Велю — Богдан, който лично го знае в комитет; вместо да се предаде за прочуване на другар от комитет, изложението се предава на партийния секретар Петко Цонин; въз основа на изложението и на искането на Нено се свиква общо кооперативно събрание за разглеждане на положеното в стопанството, и още по-точно, за разглеждане положението на председателя на стопанството Велю, но не на събрането липсва представител на окръжния комитет на Партията, няма и представител на окръжния народен съвет. По-нататък: минава една година след избрането на Нено за председател; от диалозите в последната картина се разбира, че стопанството се е обединило със съседното и е завювало големи успехи, че Нено получава назначение за партийен секретар в един завод и замивава. Но мястото на Партията в постигането на тия успехи не се вижда.

Зрителят остава с убеждението, че с такива остри въпроси окръжният комитет на Партията не се занимава, че той няма нищо общо с отстраняването на недостатъците в кооперативните стопанства, че не се интересува от състоянието на партийната организация в стопанство-

то и т. н. Или, че окръжният комитет на Партията ръководи само по телефона и отдалеч, и такива сериозни сигнали, които подписано от триста души изложение, не обръща внимание, не се интересува от съдбата на местните ръководители и т. н.

Такова убеждение обаче не отговаря на действителността. Всенародната акция на окръжните партийни комитети е толкова обрнатна на това погрешно убеждение, което би останало у зрителя. Подобен случай като този в „Тревожна пролет“ и дори много по-лесно, се решава с участието и помощта на окръжния комитет и лично на неговите най-отговорни хора — секретарите и членовете на бюрото. На такова общо кооперативно събрание присъствуват обязательно отговорни другари не само от окръжния комитет на Партията, но и от окръжния народен съвет. И не за да налагат своята воля над волята на кооператорите, а да помогнат да се вземе правилно решение, да се даде правилна насока.

Върху композиционната структура и характера на основните конфликти, и особено върху общото кооперативно събрание, се чувствава влиянието на съветската пиеса „Далечни простори“. Но ако авторът беше се поизял и от подчертаното във всяка картина на „Далечни простори“ място на Партията, тогава действително той би сполучил още по-пълно. И пиесата му би била още по-завършена, по-целеструмена и по-полезна.

В „Тревожна пролет“ има и други недостатъци. Богдан, от когото зрителят очаква важна роля в изправянето на недостатъците в стопанството, авторът като му „счува“ главата, още

в началото, го отстранява и му разрешава в последната картина да се яви, за да се добори с брат си Велю. Журналистът Драгомиров е показан като истинско посмешие и резилни журналистическата професия, която ако и да има свои необходими представители, като цяло има своя дял в разгарянето на всенародното движение и не бива да се представя така. Не е изяснен крайт: отношенията между Нено и Лена, от една страна, между Нено и Русята от друга. Изобщо последната картина носи белега на претупано епизодично приключване на действително и затова не може да предизвика очакваното въздействие върху публиката.

В едно второ преработено издание „Тревожна пролет“ може да бъде допълнена за да отговори напълно на действителността. Действителност във фактите, в знанията, в убежденията на чувствата, в заключенията на ума, — във всичко и навсякъде действителността има първата и последната дума на нашия век“ — пише преди повече от 100 години великият руски мислител В. Г. Белински. Но ако това е вярно за миналия век, то е още по-вярно за нашия век — век на атомната енергия и проникването в Космоса. И всички трябва да се съобразяваме с него.

Какъв е приносът на театралния колектив за да направи пиесата възвущава и полезна? Успешната на режисьора Симеон Шивачев и на артистите не са отишли напразно.

Васил Радомиров е успял да предаде възвущава и завладяващ образ на бившия партизански командир, сега полковник от запаса Нено, който след дълга душевна борба, съкъса с жена си и остава да работи като председател на стопанството, Никола Шиваров е оду-

хотворил еснафизма се, затънал в самодоволство от постигнатото, председател на стопанството Велю. И в тая пиеса Панко Янков попада в ролята си. Иеговият дяло Генко, вървящ в новото и способността на младите стар майстор-градинар, който дълги години е бил в Русията, от началото до края биди възхищение и симпатии. Трайни следи оставя образът на Лена, която въпреки любовта си към Нено не може да се лиши от тихото семейно щастие и да жертва своята лична кариера за обществените интереси на стопанството. В този образ артистката Т. Тодорова е вложила сърце и душа и е сполучила. Не лош образ на Йона, жена-еснафка, която тика всекидневно мъжа си Велю лично еснафско благополучие, допринася за неговото все по-голямо затъване, е създава мисловен материал с помощта на режисьора, Станка Пенчева сътворява приемлив образ на Русята — тая жена, която потиска своята нещастна любов и със себощителна воля за негово, за преуспяването не само на стопанството, на което е председател, но и на съседното.

Добри са образите на Пенко (Б. Манчев), Богдан (Св. Станинчев), Иван (Ст. Джурев), Румяна (М. Станинчева), Дона (М. Боева) и др.

Образът на майката, изваян от Недялка Петкова, търпи още изглаждане, дооформяне. Разбира се, този образ е наситен с най-разнообразни преживявания, които партизанската майка е принудена да мени в много късо време. И въпреки Н. Петкова е постигнала много и действително възвущава и игра, не винаги успява да реагира своевременно и по подходящ начин.

Слабо място в пиесата е обрязът на единия от братята Ма-

рин — агроном на стопанството, който не се посвещава да припише създадения от брат му нов сорт домати като свое постижение. И, Кирчев не е успял. В неговия Марин няма душа, неговите думи звучат много декларативно.

Артистът Н. Конов, който е създад досега много хубави образи на сцената, е просто измъчен както от автора, така и от режисьора в образа на журналиста Драгомиров. Режисьорът би могъл да смекчи някои от недостатъците в авторския материал, а не да ги подсилва с нищо неоправдани движения.

Не е сполучлив и образът на партийния секретар Петко Цонин на Христо Серафимов. Маркар със сериозни недостатъци по автора, по-друг трябва да бъде Петко Цонин на сцената. Даже и при такава затъване, този човек има чувства, има сърце, изживява колебание. Но това не виждаме. Пред зрителя се явява човек, който е задължен на определено място и време да каже своята реплика.

Много хубаво е художествено оформленето на пиесата. Художникът А. Бананов пренася зрителя в един образцов селски двор с всички белези на новото, което така бурно навлиза в село, и той забравя, че се намираща в театър.

Но, ако се подобри още повече осветлението (промените да стават по-естествено и незбелязано) и озвучаването, спойката на спектакъла ще бъде още по-пълна.

Много от посочените недостатъци са отстранени. Ако се внесе подобрение, ако хубавото се доведе докрай, „Тревожна пролет“ ще стане един още по-възвущава и в значителна степен по-полезен спектакъл, ценен принос във всенародното движение напред.

Хр. КОНСУЛОВ

МАЛКА МЕХАНИЗАЦИЯ — ГОЛЯМ РЕЗЕРВ

Изпускани от погледа източници за модернизация

Разширението и модернизацията на производството вече не е цел на близките години, а непосредствена задача на настоящия ден. Когато преди 4—5 години признават за технически прогрес се ограничаваше все още до несмелите и откъслечни пожелания, не можеше добре да се оценят и многото неизползвани ресурси на заемите за малка механизация. Сега от много страни идват положителни отзиви зашото наистина не е малко направено, под полпора на големите задачи за скор в стопанските развитието и осъществяването на тяхната ползотворност.

Два примера от тюрновските предприятия.

Още преди да изникне като планова задача увеличението на производството за 1959 година с 45 на сто във фабрика „Балкан“ ръководството се занимаваше с въпроса да разшири възможностите на предприятието. И, както трябва да се очаква, всички съображения за извършване на едно място — а парни от къде?

Първият опит за използване на земя за малка механизация беше направен в разширяването на варилното отделение. След това капиталистът му поръча с 22 000 хектотитра. Сега, когато започна успешната работа се вижда, че първоначалните очаквания за 288 000 лева икономически ефект ще бъдат надхвърлени. А сключението заем е 59 000 лева. По този начин е успели да изберат по-малко, монтирането на хладилна машина, ферментационното отделение. През миналата година е получаване 281 000 лева заем, а за тази година има разрешение за 178 000 лева.

По този начин решаването на задачата за рязко увеличаване на производството се улеснява в голяма степен.

Вторият пример. Напоследък промишленият комбинат показва разбиране към новозараждащите се нужди на населението, откри чех за каучукови и пластмасови изделия, за вулканизация на авто, мото и велосипеди и юрландийски. Всички те са обединени със средства от земя за малка механизация.

Базовите площи, дъждобрани и много още услуги имаме възможност да получаваме, благодарение на този заем. От друга страна е осигурена работата за 81 човека. Затова през тази година се предвиждат и откритието на левия лех по същия начин.

От 492 000 лева заемите за малка механизация, отпуснати от клон на БН банка през първото тримесечие на миналата година, нарастват на 906 000 лв през тази година. Това е показател за осъществяването от известно неразбиране на този въпрос. Но свилотоваща ф-ка „В. Коларов“ не е ползувала ни то лев кредит. Подобни случаи има и с други предприятия. Не говори ли това, че още не се работи с необходимия смел размах?

Ако се направи един преглед на насоката на използваните кредити, ще се види, че отиват главно за разширяване на производството на стара основа. А предназначението на земя, не е така ограничено. Той се дава и за усъвършенстване на производството, за въвеждане на по-ефективни машини, за инсталиране на машини, които са открити от фирмите на страната.

За модернизацията на производството, която се поставя като непосредствена задача на деня са предвидени и други източници. Вземат ли се под внимание те, много от прикрито обективните оправдания от финансов характер падат.

С постановлението на Министърския съвет, на ЦК на БКП

и Централния съвет на профсъюзите за разширяване правата на стопанските ръководители и профсъюзите се предвижда част от неизползваните средства за основен ремонт да се разходват за ново обзавеждане: за предприятия от първа категория до 100 000 лева, от втора категория до 75 000 лева и за всички останали до 50 000 лева. Фабрика „Балкан“ през миналата година е имала предвидени 394 000 лева за основен ремонт, от които са използвани 311 000 лева или от 83 000 лева най-малко 50 000 са останали загубени за предприятието. А не е само в това предприятие. В БНБ няма отбелязан случай някое предприятие от Търново да се е възползвало от приватно си в това отношение.

Какви могат да бъдат причините? Те едва ли се изчерпват само с непосещане. В общенето тук има нещо много общо с възбуджението, което се проявява спрямо земя за малка механизация. Когато преустройствата са предвидени като капитални вложения, пално постъпват и материалите и т. н. А при малката механизация при използването на част от средствата за основен ремонт трябва да се търсят материали, съоръжения и т. н. Но все пак дава това може да бъде оправдание?

В 55-то постановление, с което правата на ръководителите получават голямо разширение, е предвидено 5 на сто от фонда на предприятието да се използва за технически усъвършенствания. Независимо, че общо взето фондовете на предприятията по външни причини не са големи, в БНБ не е отбелязано ползуване на средства за тази цел.

Сега, когато задачата е да се използва всички източници за бързо усъвършенстване на наличната техника и обновяване на производството с оглед увеличаването и повестияването на продукцията, не бива да се изпускат из поглед и тези източници.

Д. ПАНАЙОТОВ

ВЗАИМНО УДОВЛЕТВОРЕНИ ИНТЕРЕСИ

Всяка нова година за предприятието ни дава с увеличен план. „Исано място“ обаче се явява дълбините постом, вследствие на което не се използва заемът пълнително. Капиталът на предприятието — двете сушили с общо 2 200 куб. м, опъващата машина, малко-машината, главни машината и други. Производствената ни програма при това положение се движеше около 260 тона.

Естествено беше да се потърси изход от това положение и тук именно на помощ дойде заемът за малка механизация, в размер на 300 хиляди лева.

Извършвайки строителството през 1957 г. и разрешавайки с това тясно място, предприятието през 1958 г. план от 500 тона, който преизпълни, а с допълнителните подобрения направени през 1958 г., се даде възможност планът ни за 1960 г. да се увеличи на 750 тона готова продукция.

Само за една година беше реализирана икономия от 308 000 лева и с това се осигури изплащането на получения заем от банката.

Увеличи се производителността на труда в сравнение с 1957 година с 12 на сто.

Подобриха се значително квалитетно-битовите условия за работа в работните помещения, създаде се поточност в технологията, подобри се качеството на готовата продукция, въведоха се нови механизми.

Освен това приеха се на работа специалисти-кожарски работници, които логотова работеха в „Пренос-превоз“, и други.

И. ИЛИЕВ, директор
Р. ДРАГОАНОВ,
гл. счетоводител
Държавна кожарска фабрика
„Първи май“ — Търново

Сигурен резерв за изпълнение на големите задачи

Макар по-голямата част от производствените процеси в ДКК „Република“, Свищов да са механизирани, техническият прогрес непрекъснато се развива. Правят се пени предложения за усъвършенстване на наличните машини и съоръжения, за доставката на нови, за постепенно увеличаване на производствената мощ на предприятието, което произвежда различни консерви за външен пазар и за износ.

В практическото изпълнение на много от тези предложения ръководството на предприятието постига чувствителни икономии от труд, гориво, електроенергия и други. Но за всичко това са необходими средства. Една значителна част от които се покриват със заеми за малка механизация, отпуснати от Българската народна банка.

Още от 1957 година заемите за малка механизация са един сигурен източник за финансиране. С доставяните две транспортни ленти, парен лентов бланшор, елеватор за грахороначата машина, маслоуловители и други, за които бяха ползувани 75 000 лева кредит от средствата за малка механизация, не само бяха отстранени известни трудности в производствения процес, но само за една година се спестяват над 100 000 лева.

Насърчено от първите резултати от ползуването на тези заеми, ръководството на комбината набелязва нови мероприятия за осъществяване през следващата 1958 г. Едно от тях, например, бе разрешаването на въпроса с транспорта. Суровините и готовата продукция се превозваха предимно с конския федери до гарата, пристанището и обратно. Не виждат ли „Пренос-превоз“ разполагат с достатъчно превозни средства. Освен това през отделните производствени дни нуждата от транспорт е различна, поради което се случваха федерите с каруците да стоят без работа или да се чувстват остра нужда от бърз превоз. Оказваха се все по-настойчиви, че това призивно транспортване на хилядите тонове суровини и готова продукция е непрактично и

скъпо. Поради това бе решено да се закупят със заем за малка механизация 3 ремаркета, електрокара и един токоизправител за зареждане на електрокари, на обща стойност 121 870 лева. Само за една година от това мероприятие комбинатът спестява 131 544 лева.

През същата 1958 година бяха осъществени и други мероприятия със заеми за малка механизация. За да се избегне тежкия труд на работниците по пренасянето на суровините и новия производствеността на труда, бе закупена още една транспортна лента за 17 177 лв. годишната икономия от която е 21 790 лева. Общо през миналата година предприятието ползува заем за малка механизация в размер на 190 557 лв., а от осъществяните мероприятия, с помощта на тези средства, постига всяка година икономически ефект за над 266 000 лв.

Но ръководството на предприятието не се задоволява само с направения досега. И през тази година този добър източник на финансиране ще бъде използван. Това налага и големите задачи, които стоят пред колектива на комбината във връзка с обещанието му да изпълни петилетния си план за 3 години и 7 месеца. Само за текущата 1959 г. спрямо 1958 г. производственият план е увеличен с около 67 на сто, а спрямо 1957 г. увеличението е около 90 на сто. За осъществяването на тази значително по-голяма производствена програма се предвижда увеличаване капацитета на комбината.

Пак със средствата от заеми за малка механизация ще бъде направено помещене за монтаж на 3 помпи за сонди студена вода. При старите условия хладилните води постъпваха в барометричната система с температура 30 градуса С и след употреба изтичаха с температура 45—50 градуса. Ценното е нововъвеждането и ниския градус на охладителните води — 15 градуса. В резултат на понижението на температурата на постъпващите и оттичащите се охладителни води при изпарението, ще се получи увеличаване на изпарителната способност при вакуумизирането. С това ще се увеличи капацитетът на комбината с около 4 000 кг доматено пюре за 24 часа, или ще бъде произведено за сезона 340 000 кг повече доматено пюре отколкото при старите условия. По този начин от държави и общоавтоски разходи ще се икономисват по 213 лв. на всеки тон продукция, което представлява

Ангел СТОЯНОВ

КРЕДИТИРАНЕ НА ПРОМИШЛЕНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ СЪС ЗАЕМИ ЗА МАЛКА МЕХАНИЗАЦИЯ

Важна роля за по-пълното използване на техниката и подобряване на технологията играят и има да играят заемите за малка механизация, отпуснати от Българската народна банка.

Докато през 1955 и 1956 г. сумата на разрешените заеми е 9 005 хиляди лева, то през 1957 година техният размер достига 33 716 хиляди лева с тенденция да нарастват от година на година.

Преимствата на този вид заеми са, че те могат да се ползват от предприятията от всички отрасли на издръжното стопанство без ТКЗС, при условие, че се касае до внедряване на нова техника, механизация и подобряване технологията на производството, че необходимите средства не са предвидени в плановите на предприятията за капиталовложения и не са свързани с ново строителство или пълна реконструкция на предприятието.

Със заеми за малка механизация могат да бъдат кредитирани:

Отделни мероприятия за механизация на работниците. На същото предприятие е разрешен и втори заем за 241 500 лв. за преустройство на печалния цех, икономически ефект от който теоретично ще се получи

В ДИП „Металургия“ — Г. Оряховица са ползували 9 заеми за 109 787 лв. По-важните обекти, за които са изразходвали сумите са: разширение „Вагарица“ за 9 453 лв. при ефект 24 590 лв; барабани за чистене на чугунени отливки — заем за 3 402 лв. с ефект 21 680 лв; шиментов път — заем за 3 795 лева с икономически ефект 10 650 лв; електрокар — заем за 31 750 лв. при икономически ефект от 29 940 лв за 12 месеца; нож-гилотина за 12 887 лв; машина за огвяване на шани за 6 000 лв, асансьор и други за 14 500 лв., които още не са внедрени.

Консервният комбинат „П. Цанков“ в Г. Оряховица бе кредитиран за 710 336 лв., които му донесоха икономически ефект 1 100 805 лв. Със заеми предприятието успя да направи водопровод, дековитен път, лагерни кази, ленти за въглища, мянчак за кутин, лента за пренасяне на грах, влекач с ремаркета, автоклави, автомашини, пилорезачка, ленти за измити буркани и много други, които не само решително са механизирани производствения процес, но и оказват голямо влияние за подобряване на качеството на продукцията. Според нуждите ръководството на Държавния мехкомбинат — Г. Оряховица използва 6 заема за 250 301 лева, ДСП „Винпром“ — Ясенец — два заема за 15 000 лева, ДИК „Киския“ — гара Крушево — два заема за 5 815 лева и други.

Или общо предприятията от републиканската промишленост са ползували 57 заема за 1 906 251 лева с икономически ефект за завършените и внедрените механизации от 2 552 797 лева. Ако към тях данни се прибавят и разрешените заеми през настоящата година, размерът им далеч ще надхвърли посочената цифра.

Наред с предприятията от републиканската промишленост заемите за малка механизация имат широкото приложение и в предприятията на местната промишленост, предимно в промишлеността, която се отнася до

труд на работниците. На същото предприятие е разрешен и втори заем за 241 500 лв. за преустройство на печалния цех, икономически ефект от който теоретично ще се получи

В ДИП „Металургия“ — Г. Оряховица са ползували 9 заеми за 109 787 лв. По-важните обекти, за които са изразходвали сумите са: разширение „Вагарица“ за 9 453 лв. при ефект 24 590 лв; барабани за чистене на чугунени отливки — заем за 3 402 лв. с ефект 21 680 лв; шиментов път — заем за 3 795 лева с икономически ефект 10 650 лв; електрокар — заем за 31 750 лв. при икономически ефект от 29 940 лв за 12 месеца; нож-гилотина за 12 887 лв; машина за огвяване на шани за 6 000 лв, асансьор и други за 14 500 лв., които още не са внедрени.

Консервният комбинат „П. Цанков“ в Г. Оряховица бе кредитиран за 710 336 лв., които му донесоха икономически ефект 1 100 805 лв. Със заеми предприятието успя да направи водопровод, дековитен път, лагерни кази, ленти за въглища, мянчак за кутин, лента за пренасяне на грах, влекач с ремаркета, автоклави, автомашини, пилорезачка, ленти за измити буркани и много други, които не само решително са механизирани производствения процес, но и оказват голямо влияние за подобряване на качеството на продукцията. Според нуждите ръководството на Държавния мехкомбинат — Г. Оряховица използва 6 заема за 250 301 лева, ДСП „Винпром“ — Ясенец — два заема за 15 000 лева, ДИК „Киския“ — гара Крушево — два заема за 5 815 лева и други.

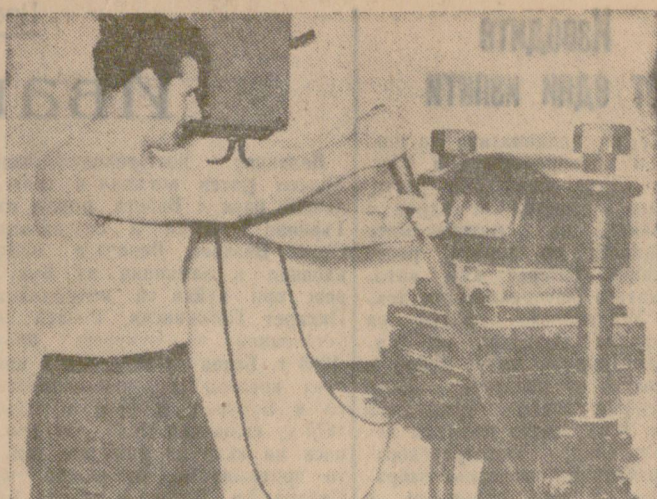
мишленост, предимно в промишлеността, която се отнася до труда на работниците. На същото предприятие е разрешен и втори заем за 241 500 лв. за преустройство на печалния цех, икономически ефект от който теоретично ще се получи

В ДИП „Металургия“ — Г. Оряховица са ползували 9 заеми за 109 787 лв. По-важните обекти, за които са изразходвали сумите са: разширение „Вагарица“ за 9 453 лв. при ефект 24 590 лв; барабани за чистене на чугунени отливки — заем за 3 402 лв. с ефект 21 680 лв; шиментов път — заем за 3 795 лева с икономически ефект 10 650 лв; електрокар — заем за 31 750 лв. при икономически ефект от 29 940 лв за 12 месеца; нож-гилотина за 12 887 лв; машина за огвяване на шани за 6 000 лв, асансьор и други за 14 500 лв., които още не са внедрени.

Консервният комбинат „П. Цанков“ в Г. Оряховица бе кредитиран за 710 336 лв., които му донесоха икономически ефект 1 100 805 лв. Със заеми предприятието успя да направи водопровод, дековитен път, лагерни кази, ленти за въглища, мянчак за кутин, лента за пренасяне на грах, влекач с ремаркета, автоклави, автомашини, пилорезачка, ленти за измити буркани и много други, които не само решително са механизирани производствения процес, но и оказват голямо влияние за подобряване на качеството на продукцията. Според нуждите ръководството на Държавния мехкомбинат — Г. Оряховица използва 6 заема за 250 301 лева, ДСП „Винпром“ — Ясенец — два заема за 15 000 лева, ДИК „Киския“ — гара Крушево — два заема за 5 815 лева и други.

Или общо предприятията от републиканската промишленост са ползували 57 заема за 1 906 251 лева с икономически ефект за завършените и внедрените механизации от 2 552 797 лева. Ако към тях данни се прибавят и разрешените заеми през настоящата година, размерът им далеч ще надхвърли посочената цифра.

Наред с предприятията от републиканската промишленост заемите за малка механизация имат широкото приложение и в предприятията на местната промишленост, предимно в промишлеността, която се отнася до

Работниците от каучуковия цех на Градския промкомбинат в Търново направиха самодвижачна машина с лост, която служи за пресоване на различни каучукови артикули.

Работникът Тодор Енев работи на пресата. Той каза: „Ние събрахме чисти от отпадоци и от други негодни машини, за да направим не само тази преса, но и трите „Мишваля“. Средствата, които се отпускат за малката механизация се оправдават и покриват в много къс срок, затова — добави майсторът Михаил Ветренски — ще си правим една по една още по-съвършени машини, за да разширяваме нашето предприятие.

ЗАЕМИ С ГОЛЯМ ЕФЕКТ

За претворяване в дело на големата задача по изпълнение на петилетката в съкратени срокове, Партията и Правителството не само определиха темповете на нашето развитие, но и непрекъснато направляват, организират и подпомагат усилията на трудещите се за разкриване и използване на всички пътища и средства за осъществяването й. Едно от средствата в това отношение са и заемите за малка механизация.

ЖП управление — Г. Оряховица, в отговор на стотиците организационно-технически мероприятия, работнически и рационализаторски предложения, правилно използва тези заеми и прави всичко възможно за внедряване на колкото се може повече от добрите предложения.

За използване на техното гориво (мазут) вместо твърдото гориво в локомотивни серия 15 000 се изискваше малка реконструкция — механизация на тендера на локомотива. Но с внедряването на това мероприятие само на тази серия локомотиви през 1959 г. ще се освободят 30 огняра, необходими за други локомотиви или ще работят в работилницата. От това за 1 година само ще се направи икономия от фонд работна заплата 271 080 лв. Освен това 1 тон течно гориво има 7 000 калории, а 1 тон въглища 4 134 калории. Разликата в цената, приведена към условно гориво, е 436 112 лв. или общо икономия от труд и материали за 1 година имаме 707 192 лв., без да говорим за облекчаване на тежкия труд и други. А вложените средства за малката механизация (пре-

устройството на локомотивите) са далеч по-малко.

Често пътишните, чакащи по гарите са видели как работниците от поддържането на жп линии, поставяха на ръце и тикаха по линията тежки вагонетки. Сега, благодарение на редица предложения, със средствата на малката механизация, секциите по поддържането поставиха на вагонетките малки бензинови двигатели от 10 к. с. С тях бързо и удобно се прекосяват големите участъци. А икономическият ефект от това е голям. В един майсторски участък за 1 година се поставят средно по 10 000 нови траверси. За превозването на тези траверси до работните места и откарването на старите до отдалечените складове се изразходваха 60 работни дни. Сега за същата работа се изразходват 3 работни дни, т. е. прави се икономия на 24 360 лв., а стойността по преустройството на една вагонетка е 9 162 лв. или остава чиста печалба 15 198 лв., без да се смята и тук заместването на тежкото ръчно приключане на вагоните с материали.

Само от тези примери и много други като внедряването на „сигнално-преземаща уредба“, „повдигането на изтеглителни коловози“, ясно показват как, когато правилно се ползват заемите за малка механизация, се решават много въпроси по новата техника, механизацията и подобряване технологията на производството се насочват усилията преди всичко за мобилизиране на хилядите работници за изпълнение на петилетката за по-малко от 3—4 години.

Стефан КУЛОВ, дописник

1. В пристройката напавена със средства за малка механизация в кожарската ф-ка „1 май“, Търново е инсталирана втора нова шервачна машина, която е пусната в експлоатация преди една седмица. 2. Кожарските работници Ст. Станчев, Я. Исмаилов и Яв. Яков препоставят фирмени кази, които са направени със средства за малка механизация. Престояването на кожите в тези кази е намаляно почти с един ден. Подобрено е състоянието на разтворите. В резултат на това се получава икономия на натриев сулфид. Вместо 24 кг за една партия сега се слага 5 кг. Освен това се запазва по-голямата част от косяма, който се използва за друг клон от индустрията ни. Снимка: М. Николов

Изводите
от едни изпити

Броят на кандидатите за шофьори и мотоциклетисти в Търновски окръг ежегодно расте, а това е показател, че наред с подобряване на материалните възможности на хората, расте и техният интерес към автомобилната и мотоциклетната техника. Усвояването, обаче, на предвидения материал по горните дисциплини не е добре и резултатите от изпитите, които организирва всяко тримесечие служба КАТ, често пъти са незадоволителни. Автотранспортните работници очевидно забравят, че по този начин те не участват пълнокръвно в най-важната за момента задача — съкращаване срока на Пелетката.

Масовото използване на автомобили нарастването на техни брой, усъвършенстването на техните механизми, трябва отлично да се познава от шофьорите, за да могат те най-рационално да ги използват, да водят борба за удължаване на техния живот и да икономисват средства за поддържането им. Такова използване и обслужване, според знанията, с които разполагат редица шофьори, не биха могли да приложат, а от тук идва и неуспехът по отношение на икономическия ефект от тези автомобили.

За да се отговори на нуждите на нарастващото и постоянно нарастващо движение трябва много добре да се знае и спазва и правилника за движение. Но за съжаление и тук много от кандидатите, които се явяват на изпит, получават слаб успех.

От допуснатите до изпит за шофьори и мотоциклетисти през второто тримесечие на тази година успешно са издържали изпита за шофьори първи клас 34 на сто, за втори клас — 50 на сто, за трети клас 23 на сто, ловители шофьори — 33 на сто, мотоциклетисти 57 на сто, или 39,4 на сто от общия брой кандидати са взели успешно изпита.

В скоро време ще се състои изпитна сесия за всички категории шофьори и мотоциклетисти. Необходимо е кандидатите своевременно да се подготвят за теоретичните предмети и да владеят майсторски кормилото, за ползване на практическия изпит. Трябва решително да се ликвидира досегашната порочна практика — да се разчита на „късмет“ при изпита.

Капитан П. ПЕТРОВ
КАТ — Търново

Учениците помагат

След падналите дъждове кооператорите от с. Миния в кратък срок трябваше да окопаят захарното цвекло, царевичата, да напърска лозята втори път. Напожително беше и да се културат ранните домати за износ.

В този напрегат момент на усилена полска работа на помощ се притекоха учениците от местното начално училище. Разделени на групи, заедно със своите преподаватели, те цял ден старателно окопучиха доматите, 60 пioniри окопучиха 120.000 кола домати. Особено се отличиха Веселина Пандучева от III клас, Крaсимиp Дачков от VI клас, Любка Стайкова от VI клас и Стефка Даскалова от VII клас, които със своето старание и усърдие училищата останали.

Великият поет-революционер Христо Ботев встъпил в граждански брак с Венера, родом от Търново. Баща и се казвал Стоян Безирев. Венера е била вдовица и заминала за Букурещ при вуйка си митрополит Панарет Погонянски. Венера се установила в Букурещ през 1868 г. Ботев се запознал с нея през времето на престояването си в Букурещ и през м. юли 1875 г. сключил брак. От брака на акта за раждане, който притежаваме, се вижда, че Иванка Хр. Ботева е родена на 13 април 1876 година в Букурещ, предградие Оборул Вели. Суб. Пантелимон, улица „Румеоара“ № 15, Венера е била на 27 години, а Христо Ботев в акта за раждането на Иванка е ладен като 29-годишен, професия печатар, живущ на ул. „Румеоара“ № 15. По този автентичен документ под № 397/1876 г. се установява, че Христо Ботев е роден не през 1848 г., както е прието от ботеведите, а през 1847 г., както бележи първият Ботев биограф Захария Стоянов.

Ботев хранил нежни чувства към съпругата си и към първата си рожба — Иванка. В писмото си от парахода „Раденки“ той й пише: „Венето, ти си моя жена и трябва да ме слушаш и върваш във всичко. Аз се моля на приятелите си да те не оставят, и тия трябва да те поддържат... Ако умра, то зная, че после отечеството си съм обичал най-много тебе, затова гледай Иванка и помни любовцията те Христа 17 май 1876 г. „Раденки“.

На Венера Ботев оставя един завет: да гледа Иванка. След неговата героична смърт за семейството му настъпили дни на тежки изпитания. Съпругата му Венера се нагърбила с издръжката на семейството. Тя се заела да изпълни завета на поета-революционер: да гледа Иванка. След руско-турската война Венера, ведно с децата си Димитър и Иванка, се преселили в Търново. След като Иванка завършила четвърто отделение, тя била настанена в пансиона на мадам Брок, където е учила 2 години. Също така е учила в Нотр Дам дьо Сион във Вена, а през учебната 1890—1891 г. е била ученичка в четвърти клас на Търновската девическа гимназия „Митрополит Климент“.

Старопролетният град направил силно впечатление на младата ученичка. Величествените скали, живописната околност, Арбанаси, Царевец и Трапезица, историческите паметници, хлябородните долини, богатото минало на Търново, изпънано в преходни бури и в тихите води на Янтра, всичко това е възбуждало поетическата душа на Ботевото чело. Търново е център и на първите марксовски кръжоци в България, чието начало слага Димитър Благоев, патриархът на българския социализъм. Тук зреят и революционните идеи на македонското революционно движение, а дъщерята на великия поет и революционер се увличава и от социалистическите идеи и от идеите на македонските революционери. Търново грабва сърцето на Ботевата дъщеря.

И ето ни в старата девическа гимназия, която в тия дни ще чествува своята 90 годишнина. Разтваряме класната книга на четвърти клас за 1890—1891 учебна година: „Класна

Пред 90-годишнината на Търновската втора смесена гимназия

Иванка Христова Ботева

от Василе ХРИСТУ

Венета и Иванка Хр. Ботеви

книга и книгата за резултатите при месечните заседания на ученицката съвет върху успехите на учениците от четвърти клас. Учебната 1890—1891 година.

„Не по ред б
Ботева Иванка
15 г.
г. Букурещ“

А какво може да се види в страницата с нейното име? Многобройните отсъствия, над 36 изписани часове, за месец май, поведение 6. Успехът е отличен. Български език, руски език, френски език, математика, история, физика — отличен, пълна шестина.

Като ученичка в Търновската гимназия, на 21 май 1890 година Иванка Хр. Ботева, наедно с майка си е присъствувала във Враца при откриването на паметника на поета-революционер Христо Ботев. В тържеството са участвували и всички останали живи ботевски четници. Макар и да присъствували, Коургут и министър-председателят Стефан Стамболов мразели дъщерята на поета-революционер. Цели седем години се протакало отпускането на заслужена пенсия на майката на Ботев. В заседанието на Народното събрание от 1. XI. 1897 г. било дадено мнение: замяне ли е неоснователно и следва да се остави без последствие. Платили се дори от спомена за светлия гений на българския народ, който се е борил против царе, папи и патриарси, против султани и капиталисти.

Иванка Хр. Ботев учила във Вена, след като свършила четвърти клас, а след това в Женева. Завършила през 1895 година с блестящ успех и една година учителствувала в същата гимназия в Търново, където

по-рано се учила.

В Търново се отдава на обществена работа и в изучаване на огромното политическо дело на баща си. Отново замислява за Женева, където завършила социални науки с титла „Лисанс“. Притежавала голяма библиотека и нейни любими поети били руските и френските поети. С особена любов се отнасяла към поетическото творчество на Виктор Юго и на своя баща. Икономическите и социалните влияния се чувствували в нейната обществена и политическа дейност. В Търново не е имало друг, който така добре да познава Спенсер и Ернст Ренан. Познаването на руски и френски език и дало възможност да чете оригинални творения на тези поети.

През януари 1906 година Иванка Хр. Ботева се омъжила за д-р Стоян Христов. Сватбата станала в Търново. В същата година (1906) Иванка Ботева мислела да издаде съчиненията на баща си. Поради това, че тогава се завърнала в България Иван Клиничаров, който бил на обиколка в Русия и Румъния за събиране на материали около Ботев, по негови сведения, които ми е дал, той трягнал за Търново, за да уговаря съвместно издаване на една биография на Хр. Ботев и том съчиненията на Христо Ботев. Но Иванка Ботева била с мъжа си в сватбено пътешествие, затова по този въпрос било уговорено с Венера Ботева.

След завръщането си от обиколка, била замислена нова редакция на съчиненията на Христо Ботев при която наред с името на Иванка Хр. Ботева фигурирало и името на Ив. Клиничаров. Иванка Ботева дала

нови материали, между които и Ботевото писмо, написано на парахода „Раденки“, портрета му и др. Печатането на съчиненията било възложено на Балканска агенция. Но скоро било прехвърлено в Държавна печатница. Поради създалата се атмосфера на недоверие от страна на официалните власти към редакторите на това издание заради социалистическите им убеждения, по внушение на властващите лица Иванка Ботева била надумана да откаже сътрудничеството си с Ив. Клиничаров (тогава занимаващ се със социалистическа пропаганда) и редакцията на съчиненията да стане съвместно с д-р Христов и Пенчо Славейков.

На Иванка Ботева били поставени и известни условия: в том съчинения да не влизат „Смешен плач“, „Филантропия“, „Интернационал“, както и всички материали, които дават ясен облик за социалистическите възгледи на Ботев. Но Иванка Ботева от голяма почит към паметта на оаша си и от съображението, че самата тя е била напълнена със социалистически идеи отказала да стори това. От проверката, която съм приложил в Търново, се оказало, че това което ми е разказал Ив. Клиничаров е вярно. Така излиза от печат книгата „Христо Ботев“. Съчиненията, под редакцията на Иванка Хр. Ботева — Христова и Ив. Клиничаров, нова и пълна редакция: с писмото на Ботев до жена му Венера, биографски чертици за Иванка Хр. Ботева, 3 портрета, 3 карикатури из в. „Будилник“, 280 обяснителни бележки към текста и един календар за 1875 год. София. Държавна печатница 1908 г.

Този том съчинения е с предговор от И. Я. (проф. Илия Янулов).

Иванка Хр. Ботева винаги е стояла духовно по-близо до баща си. Тази духовна близост тя е изразила с участието си в македонското прогресивно движение и в социалистическото движение.

В гробищата на Търново личен скромнен паметник, издигнат от майката на Иванка „Тук почиват останките на милата ми и незабравима дъщеря Иванка Хр. Христова, родена Хр. Ботева, на 6 април 1876 г. в Букурещ. Починала след несполучлива операция в София на 7 декември 1906. Въздигнат от неутешимата й майка Венера Хр. Ботева“.

Родената дата на Иванка, вписана в паметника, е погрешна. От нашите бележки по-горе излизало, че акта за раждане се вижда, че тя е родена не на 6 април а на 13 април 1876 г. Обществена културна и политическа дейност на Иванка Хр. Ботева, развита в един такъв кратък период от нейния живот, я издига до висотата на бележита българка, достойна рожба на великия поет-революционер.

Екскурзия из Родината

Неотдавна по инициатива на директора на Горското стопанство в с. Буйновци Ангел Илиев бе организирана с работниците голяма екскурзия из Родината. С колко вънление и радост бяхме очакван денят на заминаването!

В 6 коли 150 работници се отправиха от селата Дрепта, Тодовци и други към сборния пункт близо до връх „Чумерна“. Оттам колоната в прекрасно настроение и с песни потегли през родния балкан. А знаете ли как пролетта беше разцъфнала в него? Колко красив изглеждаше той, окъпан от росата в хубавата майска утрин!

Маршрутът ни бе да обходим някои забележителни градове в Южна България. Посетихме родния град на големия български поет и революционер Христо Ботев — Калофер, Минахме през Левскиград и разгледахме родната къща на Апостола на националната революция Васил Левски. Вечерта пристигнахме в прочутите Хицарски бани, където и пренощувахме. Сутринта на следващия ден отидохме в Пловдив. А то макар ли има да се гледа в този

град! Хубавите градини, подредените магазини, Бунарджика с големи паметник на българо-съветската дружба и много, много още неща, които оставиха незаличими спомени в нас. Колоната пътува... Ето, вече ние сме в Димитровград, града на младежта. Красив е той, много красив! Извири са огромни корпуси неговите фабрики и заводи. Разделихме се с тях, а някакво чувство, топло, чувство на радост и гордост ни обзе.

Пътуването към Стара Загора беше все тъй приятно. Пренощувахме в Старозагорските бани. Тук Народната власт е построяла големи и удобни жилищни домове за трудещите се, израз на големите грижи към тях. На следващия ден колоната потегли към нашия Българин. И пак песни, и ширин, и веселие.

Завърнахме се по обектите. Духът ни е по-висок, ентусиазмът по-горещ, силите за работа — ободени и пресни. Това ни донесе една екскурзия из скъпата Родина.

Стефка ГАЙДАРОВА
Ганка Ст. ИВАНОВА

На борба против вредния дивеч!

Управителният съвет на обединеното ТКЗС „Път към комунизма“ в с. Моравя, виждайки унищожаването на голям брой пилета през миналата година от хищници, взе мерки за борба с тях. Устройвани бяха ловни хайки, резултатите от които бяха добри. За целта бе определено и възнаграждение (начисляване на трудов дни) на ловците убили вреден дивеч (лисици, порове и други).

През месец октомври 1958 година ловната дружинка с председател Стоян Бойчев уби 3 язовеца а през течение на цялата година унищожи над 25 порове.

В стремежа да бъдат запазени птиците стада на стопанството ловната дружинка организира хайка и на 2 и 3 май тази година, при която за два дни бяха уловени 3 лисици заедно с 20 малки лисицата. В хайката взеха участие ловците: Стоян Бойчев, Йордан Николов, Илия

Колев, Страшилов, Димитър Девков, Йордан Илиев, Дачев и Петър Димитров. Издирването на нови лисици дупки и унищожаването на лисиците в тях продължава.

Но въпросът е унищожаването на вредния дивеч, и особено то на лисиците, поровите и някои други животни, не е само от доброто организиране на работата в едно село. Защото, ако в землището на с. Моравя тези вредители са намалени, то другите са останали. Ето защо, за предпазване на птиците стада от тях е нужна всеобща борба във всички села на окръга.

Бил следвало всички ловни дружинки по селата, подпомогнати от управителните съвети на ТКЗС (които да определят съответно възнаграждение за всеки унищожен вреден дивеч чрез начисляване на трудов дни или по друг начин), да предприемат унищожаването му и особено сега на малките лисицата.

По този въпрос бил следвало да помисли и окръжното ръководство на ловно-рибарския съюз в Търново. Една резултатна акция в това отношение би съдействувала за запазване на птиците стада на ТКЗС и оттам за увеличаването на доходите на кооператорите.

Симеон Иванов
дописник

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Най-младите лекоатлети на старт

В чест на фестивала и спартакиадата на новия стадион в Търново се състоя окръжно първенство на лекоатлетите-пионери.

ТАБЛИЦА

за класирането на отборите по волейбол, участващи в окръжното първенство към 25 май 1959 г.

Отбори	срещи	т.б.	точн.
Мъже			
1. „Академик“, Свищ.	7	21:4	14
2. „Локомотив“, Г. О.	6	18:7	12
3. „Етър“, Търново	7	16:11	11
4. „Ботев“, Златарица	7	14:13	11
5. „ДЗ заводи“, Г. О.	7	14:17	10
6. Цв. Д. Панков*, Мор.	7	13:16	9
7. „Ч. знаме“, Павел.	7	13:18	9
8. „Вечой“, Елена	6	5:17	7
9. „Левски“, Лясковец	6	6:17	6
Жени			
1. „Академик“, Свищ.	7	21:1	14
2. „Ботев“	7	12:13	11
3. „Етър“	7	15:6	10
4. „Локомотив“-II	7	12:13	9
5. „Локомотив“-I	6	12:10	8
6. „Вечой“	6	9:15	8
7. Цв. Д. Панков*	7	10:17	8
8. „Ч. знаме“	7	8:18	8
9. „Левски“	6	8:16	7

ТАБЛИЦА

за класиране на отборите по баскетбол, участващи в окръжното първенство към 25. V. 1959 г.

Отбори	срещи	точн.
Мъже		
1. „Етър“ Търново	6	12
2. „Академик“ Свищ.	6	11
3. „Локомотив“, Г. О.	6	10
4. „Левски“ П. Тръм.	6	8
5. „Ч. знаме“ Павел.	5	7
6. „Вечой“ Елена	5	6
7. Д. Генков* Поли.	6	6
Жени		
1. „Левски“	6	12
2. „Етър“	6	11
3. „Академик“	6	10
4. „Локомотив“	6	8
5. „Ч. знаме“	5	7
6. „Вечой“	5	6
7. Д. Генков*	6	5

чалникът на отдела. Излизайки си от неговия кабинет, аз исках да си отговоря на въпроса: от къде водят началата си оня жар, ентусиазъм, доброволен принуден труд и емпия за работа за културно обслужване, за предсрочни приключвания на претреските по отпускане на пенсия? Ако кажа, че това начало води от кабинета на ръководителя на службата може би, няма да събъркам. И така е когато той обича своята служебна работа и дава пример за уважение на хората.

На такива служители може да се изкаже само похвала, а работата им — да послужи само за пример.

Георги Ив. Кънев
Свищов

ПИСМО В РЕДАКЦИЯТА

Служители за похвала и подражание

По пенсионна препiska № 559/1953 г., предадена към отдел „Обществено осигуряване, пенсия и социални грижи“ на бившия околийски народен съвет гр. Свищов, представих документи за отпускане на пенсия по старост. Поради неоплатеността възраст, преписката бе оставена към дело — БП. След 6-годишно престояване на преписката към дело и след реорганизацията в държавния апарат, административното и стопанското ръководство в страната следваше да се отнеса до отдел „Финанси, пенсия и обществено осигуряване“ към Окръжния народен съвет — Търново. Открито казано, съмнявах се след толкова години дали ще може да се издират преписката и свърже с новите до

кументи. Но... съчиненията ми са били неоснователни.

Останах изненадан от вниманието, учтивостта, изчерпателните и убедителни обяснения, които дежурната другарка даваше от гишето за справки на минути тя обслужва 3 другари, които видимо доволни си отидоха.

Когато дойде мой ред и обясних за каква услуга моля, аз останах изненадан от експедитивността на служителите от службата за справки, които само за няколко минути откриха старата преписка и я свързаха с новите документи.

С такава вежливост и културност ме посрещна и обясни интересувашите ме въпроси и на

раст Петко Р. Славейков влива своите сили в борбата за духовното издигане на своя народ. Като учител по селата или журналист в Цариград той непрекъснато води борба с народните изедници. Духовито и с хубави думи авторката описва поетичния му дар: „Поезията е негов верен спътник и другар. Тя е неговата подкрепа и „разтук“ в трудния му жизнен път. По вътрешна повеля той пише стихове навред, където му падне спогад; по прозорците на училището, по кепенците на дюкани, по бивните, по надгробните камъни; дори на стоната в затвора в Цариград бил издъбвал с гъвозей стихове.“

Но поезията на Славейков е преди всичко оръжие: оръжие,